

บทความวิจัย (Research Article)

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมที่มี ต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 Learning Management Based on Communicative Language Teaching (CLT) with Multimedia on Malay Speaking Abilities of Grade 8 Students

สุไรยา หมาดปันจอร์¹, มนตรี เด่นดวง²

Suraiya Madpanjor¹, Montree Denduang²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา^{1,2}

Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University^{1,2}

Received: October 29, 2023 Revised: November 29, 2023, Accepted: November 29, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายู หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนควนโดนวิทยา ที่เรียนรายวิชาภาษามลายู ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม 2) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษามลายูและ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการพูดภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, สื่อประสม, ความสามารถด้านการพูดภาษามลายู, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

¹ Corresponding author, Tel. 0628054762, E-mail: suraiya1812@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare Malay speaking abilities of Grade 8 students after learning management based on Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia with the criteria of 75 percentage, and 2) to study Grade 8 students' satisfaction on learning management based on Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia. The sample group were Grade 8/4 students in Malay class, in the first semester of 2023 academic year at Khuandon Wittaya School. Cluster random sampling was employed. The research instruments consisted of 1) lesson plans for Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia, 2) a Malay speaking evaluation form, and 3) a student satisfaction survey on learning management based on Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia. The statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, and t-test. The research showed that: 1) The Malay speaking abilities of Grade 8 students after learning management based on Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia was higher than the criteria of 75 percentage with statistically significant at the level of .01, and 2) the Grade 8 students' satisfaction Malay speaking abilities of Grade 8 students on learning management based on Communicative Language Teaching (CLT) with multimedia was at a highest level, with an average of 4.58.

Key Words: Communicative Language Teaching (CLT), Multimedia, Malay speaking ability, Grade 8 student

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ ทำให้โลกมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดนและรวดเร็ว ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน (ณิชา ชินธามันและคณะ, 2561) ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะมาเชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้ด้วยกัน ก็คือ ภาษา ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร ภาษาจึงมีความสำคัญในฐานะเครื่องมือถ่ายทอดความคิดของมนุษย์ อีกทั้งในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนา ผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้ เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และ

ภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจาก ความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในยุคปัจจุบัน เพราะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษา และท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เป็นกระบวนการที่ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ตายตัว (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอลิม ทองนวล (2557) กล่าวว่า ทักษะการพูดเบื้องต้นจำเป็นต้องมุ่งเน้น ให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนให้มี ความสามารถในการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Nunan (1991) กล่าวถึง ทักษะการพูดไว้ว่า ทักษะการพูด เป็นทักษะที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูด มากขึ้น และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศปัจจุบันมักเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์จริงได้ ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจะสอนเป็นลำดับแรก โดยสอนควบคู่ ไปกับทักษะการฟัง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นเบื้องต้นได้อย่างดีทักษะ การพูด จึงมีความสำคัญในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี ผู้สอนจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว (รุ่งฤดี แผลงศรี, 2559) สำหรับภาษามลายู เป็นภาษาที่จัดอยู่ในกลุ่มภาษาตระกูลออสโตรเนเซีย และเป็นหนึ่งในภาษาที่มีความสำคัญในประชาคมอาเซียน ซึ่งรองจากภาษาอังกฤษ ปัจจุบันประเทศสมาชิก ของกลุ่มอาเซียน มีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ 600 ล้านคน ในจำนวนประชากรเหล่านี้มีผู้ใช้ภาษา มลายูมากกว่าครึ่งหนึ่งหรือประมาณ 300 ล้านกว่าคน ได้แก่ ประเทศ มาเลเซีย บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย ซึ่งจะใช้ภาษามลายูเป็นภาษาราชการของประเทศ Hayeeharasa (2014 อ้างถึงใน ชำสินาร์ ยาพา, 2560) นอกจากนี้ภาษามลายู ยังมีคนใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ กัมพูชา ฟิลิปปินส์ พม่า ติมอร์-เลสเตร์ และจังหวัด ในแถบภาคใต้ของประเทศไทย เป็นต้น จึงนับได้ว่า ภาษามลายู นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะคนที่ อาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะต้องรู้ เข้าใจ และเกิดการสื่อสาร ที่ตรงกันระหว่างผู้ใช้ในภาษามลายู จึงทำให้ภาษามลายูมีการบรรจุเข้าอยู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และมีมาตรฐานรายวิชาที่ใช้ ในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นในโรงเรียนของ รัฐบาลและเอกชน (โรงเรียนควนโดนวิทยา, 2562)

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพนั้น มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การจัด การเรียน การสอนโดยใช้โครงงาน การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ การสอนแบบเน้น การสืบสวน สืบสวน การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นตามสภาพจริง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน ภาษาเพื่อการ สื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เป็นต้น (ทิศนา แคมมณี, 2558) โดยแต่ละรูปแบบ นั้นต้องมีการคำนึงถึงบริบทและสภาพแวดล้อมของผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอน ภาษาเพื่อการ สื่อสาร (CLT) Larsen–Freeman (2000) กล่าวว่า ในการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารนั้น มี ลักษณะเฉพาะ คือ ความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่าน กิจกรรมที่ส่งเสริมการ สื่อสาร ซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้จะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้มีความตั้งใจในการเรียนภาษา มากยิ่งขึ้น โดยที่ผู้เรียนจะ สามารถรู้สึกได้ว่า ตนกำลังเรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาใน การสื่อความหมายได้และ Littlewood (1988) กล่าวเพิ่มเติมว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียน ภาษา ผู้เรียนจะมีความ

สนใจจะใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่นและช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้มากยิ่งขึ้น หมายความว่า การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้นจากการใช้ภาษาอย่างแท้จริง อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน จากการศึกษาผลการวิจัยของ ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2562) เรื่อง การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT พบว่า ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการทฤษฎี CLT สูงกว่าก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการทฤษฎี CLT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารณ มณีรัตน์ และคณะ (2558) ได้ศึกษา “การจัดการเรียนรู้โดยใช้ แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราวท้องถิ่น จังหวัดสงขลา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า การนำสื่อประสมมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จะช่วย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ไม่เบื่อหน่าย เพราะมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้า อยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างกว้างขวาง และเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น เป็นการประหยัดเวลา ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ได้รวดเร็ว เพราะได้เรียนจากสื่อการเรียนการสอนที่แตกต่างกันหลาย ๆ อย่าง เป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนทั้งวิธีสอน กลวิธี เทคนิค และการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้ผสมผสานกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ได้ดีเกือบทุกเรื่องจากแหล่งหลายแหล่ง โดยถือว่า สื่อแต่ละอย่างมีเนื้อหาต่างกัน ช่วยให้ผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อนได้รับความรู้ตามความสามารถ และความพร้อมของแต่ละบุคคล จากการศึกษาผลการวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ทองเอก และสมร ทวีบุญ (2566) เรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ สื่อประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 79.38/81.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 2) คะแนน ทักษะการสื่อสารการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อ การสื่อสารร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 3) คะแนน ทักษะการสื่อสารการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อ การสื่อสารร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 4) คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อ การสื่อสารร่วมกับสื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถด้านการพูด ภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายู หลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปี ที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้ ผู้เรียน

สามารถปฏิบัติได้จริงผ่านการทำกิจกรรมที่ได้รับประสบการณ์โดยตรง เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วม ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษามลายู ปรับปรุงความสามารถด้านการพูด และมีผลสัมฤทธิ์ใน รายวิชาภาษามลายูที่ดีขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นเยาวชนของประเทศชาติ ให้มีทักษะด้านภาษา เพิ่มขึ้น นำไปสู่การเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านภาษา และเป็นเยาวชนคุณภาพ ของสังคมและ ประเทศชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการพูดภาษามลายูหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายูหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถด้านการพูดภาษามลายูหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษา เพื่อ การสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายูอยู่ในระดับมากขึ้นไป

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และ ภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและ จัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาภาษามลายู ของโรงเรียนควนโดนวิทยา มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษามลายูอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นไปถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษามลายู สามารถใช้ภาษามลายูในการสื่อสาร ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับ ต่อไป รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรม และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นวัฒนธรรมไทยไปยัง สังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ (โรงเรียนควนโดนวิทยา, 2562)

หลักการสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การเรียนรู้เข้าถึงหน้าที่ของภาษาอย่าง หลากหลาย ที่ใช้ได้จริงในการพูดหรือเขียนสื่อสาร ไม่ใช่โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา และกระตุ้นส่งเสริมให้ เด็กมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารด้วยกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

Chomsky, N. (1995) กล่าวถึงความสามารถในการที่จะเข้าใจภาษา (Competence) และความสามารถ ในการแสดงออกทางภาษา (Performance) ซึ่งมีอยู่ในมนุษย์ทุกคน แต่จะต้องมีความสามารถ ที่จะเข้าใจ ภาษา ก่อนจึงจะมีความสามารถในการแสดงออกทางภาษา

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2562) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นวิธีสอน ที่เกิดขึ้นในช่วงของการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ครั้งสำคัญของวงการสอนภาษาในศตวรรษที่ 20 ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแนวสื่อสารเริ่มเกิดขึ้นเมื่อประมาณปลาย ค.ศ. 1960 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของ วงการ การสอนภาษาในอังกฤษ (British Language Teaching Tradition) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ ชาวอังกฤษต่าง ให้ความเห็นว่า ควรมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures) และอัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท (2560) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารไว้ว่า เป็นกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่การจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่ง มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถ ในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนว ทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้น การใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่ายึดตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ โครงสร้างทางไวยากรณ์ก็ยังคงมีความสำคัญ อยู่ โดยนำหลักไวยากรณ์ไปใช้เพื่อการสื่อสาร จึงเป็นการให้ ความสำคัญเกี่ยวกับความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้อง (accuracy)

ดังนั้น การเรียนการสอนวิธีการนี้ จะต้องเน้น การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียง สถานการณ์จริงมากที่สุด มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2557) กล่าวว่า สื่อประสมหมายถึง การนำเอาสื่อ การสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้า ความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิด ความเข้าใจ ที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ จาก ประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน ค้นพบวิธีการเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ชฎารัตน์ ภูทางนา (2563) ได้ให้นิยามสื่อประสมว่าเป็นหลักการใช้สื่อหลายอย่างร่วมกัน ได้แก่ ตัวอักษร ข้อความ ภาพถ่าย ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ ภาพแอนิเมชัน และเสียง โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็น อุปกรณ์ ในการนำเสนอ ควบคุมโปรแกรมมัลติมีเดีย หรือแฟ้มสื่อประสม และใช้ในลักษณะ “สื่อประสมเชิงโต้ตอบ” (Interactive Multimedia) ที่ผู้ใช้สามารถมีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบกับสื่อเพื่อใช้ประกอบการเรียนการ สอน การนำเสนอ สนับสนุนการเรียนรู้และการศึกษารายบุคคลตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งช่วยส่งเสริม การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกันกับ วทันยา ขำพงษ์ไผ่ (2563) ได้ให้ความหมายของสื่อประสมไว้ว่า คือการนำสื่อหลากหลายชนิด มาใช้ร่วมกันใน การนำเสนอเนื้อหาในลักษณะต่าง ๆ โดยมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็น ตัวกลางในการผลิต นำเสนอ และควบคุม การทำงาน มีการแสดงผลออกมาได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เสียง ข้อความ ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง และ สามารถแสดงข้อมูลออกมาในรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ หนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ เพื่อเป็นการ กระตุ้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความยืดหยุ่นในการเข้าถึง เนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือ สื่อประสมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่อาศัยการบูรณาการสื่อหลายชนิด เข้าด้วยกัน เพื่อใช้เป็นสื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ปัจจุบัน

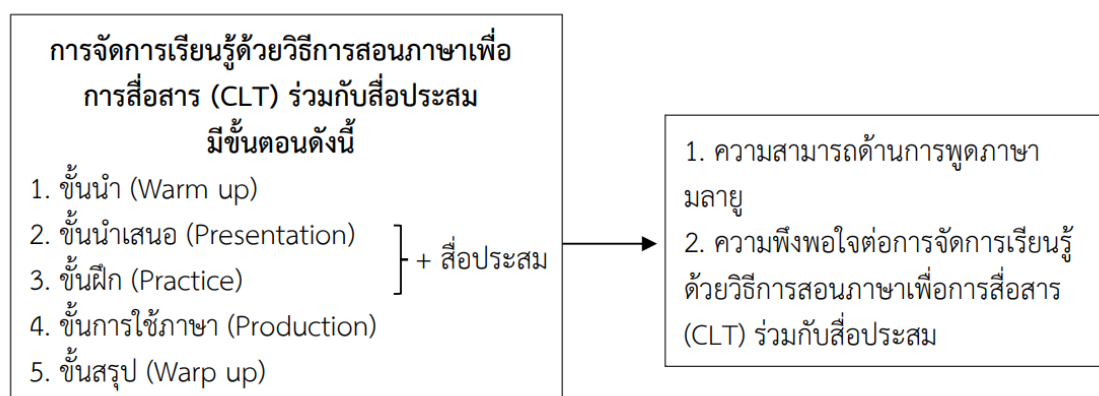

จึงได้มีการนำหลักการและทฤษฎีของสื่อประสมไปใช้ในวัตกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ หลายประเภท ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ให้ความหมายของสื่อประสมคือ สื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ที่นำมาใช้ร่วมกันในการประกอบการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

Shumin (2002 อ้างถึงใน ประยงค์ กลั่นฤทธิ์, 2564) กล่าวว่า การพูดนับเป็นองค์ประกอบประการที่สาม คือ กลยุทธ์ของทักษะการสื่อสาร ที่ช่วยให้เกิดกลยุทธ์การเอาตัวรอด หมายถึง ในขณะที่พูด มีการใช้กลยุทธ์สื่อสารจะทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น การพูดต้องมีความสัมพันธ์ทางสังคม เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ในขณะที่มีการให้ข้อมูลและความคิดในขณะที่พูด กิจกรรมการพูดมักต้องเกี่ยวข้องกับ บุคคลสองถึงสามคน ในการปฏิสัมพันธ์กัน ดังนั้น กุญแจสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การปฏิสัมพันธ์ โดยผู้เรียนจะเรียนภาษาได้เร็วโดยการปฏิสัมพันธ์และใช้ภาษาในโลกของความเป็นจริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้กล่าวถึง การประเมินความสามารถ ด้านการพูดไว้ว่า 1) การพูดอธิบายการปฏิบัติงาน ควรมีประเด็นในการประเมินได้แก่ การใช้ภาษา/เนื้อหา พูดอธิบายโดยเรียบเรียงได้ถูกต้องตามขั้นตอนใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนถูกต้อง ผู้ฟังสามารถเข้าใจ และปฏิบัติได้ถูกต้อง 2) การพูดเล่าเรื่อง ควรมีประเด็นในการประเมิน ได้แก่ การเรียงลำดับเรื่อง เล่าเรื่อง โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และครบถ้วน ผู้ฟังเข้าใจง่ายโดยง่าย 3) การพูดสนทนา ควรมีประเด็นในการประเมิน ได้แก่ คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างภาษา ใช้คำศัพท์สำนวนอย่างหลากหลาย และโครงสร้างภาษาถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่พูด การออกเสียง ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งควรมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร (Communicative Proficiency) มากกว่า การสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เฉพาะโครงสร้างทางภาษา (Mastery of Structures) โดยการสอน ทักษะการพูดให้ราบรื่นต้องฝึกผู้เรียนให้มีความสัมพันธ์ทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย โดยการจัดกิจกรรม ฝึกทักษะการพูดมักต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลสองถึงสามคนในการปฏิสัมพันธ์กัน ดังนั้นกุญแจสำคัญ ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะการพูดได้เร็ว โดยการ ปฏิสัมพันธ์และใช้ภาษาในโลกของความเป็นจริง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Shot Case Design โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนควนโดนวิทยา ที่เรียนในรายวิชา ภาษามลายู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 4 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 156 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนควนโดนวิทยา ที่เรียนในรายวิชา ภาษามลายู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 36 คน ได้มาด้วยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนควนโดนวิทยา ที่เรียนในรายวิชาภาษามลายู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 36 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม มีจำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 คาบ รวม 9 คาบ โดยผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ภาษามลายู ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Sekolah Saya หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Keluarga saya และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Makanan dan Minuman Minuman ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม

ขั้นที่ 2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการเก็บข้อมูล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ขั้นที่ 3 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษามลายูตามกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้เพื่อทำการประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษามลายูจะแปลผลเป็น 4 ระดับ

ขั้นที่ 4 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 9 แผนการจัดการเรียนรู้ทำแบบประเมิน ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบการให้คะแนนการทดลอง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม กับเกณฑ์ร้อยละ 75 วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าการทดสอบที

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายู หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษามลายู หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 (n = 36)

ประเด็นการประเมิน	คะแนนเต็ม	คะแนนตามเกณฑ์ร้อยละ 75	หลังเรียน		t-test
			$\bar{X}$	SD	
ความถูกต้อง	4	3	3.76	.39	7.87**
ความคล่องแคล่ว	4	3	3.42	.66	2.95**
การแสดงท่าทาง / น้ำเสียง	4	3	3.10	.51	5.67**
ภาพรวม	12	9	10.28	.94	41.30**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษามลายู หลังการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .94 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษามลายู สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และด้านการวัดและ ประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ครูผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 รองลงมา คือ ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมไปตามลำดับขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย ที่สุดคือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับ สื่อประสม ที่มีผลต่อความสามารถ ด้านการพูดภาษามลายูส่งผลให้ความสามารถด้านการพูดภาษามลายูของนักเรียนสูงขึ้น ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะ ทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนกล้า ที่จะสื่อสาร โดยครูผู้สอนใช้กระบวนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน : ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม และอยาก ร้อยอยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่า ผู้เรียน มีความ พร้อม เกิดความสนุก และสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้ มี หลากหลาย 2) ชื่นนำเสนอ : มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้ว มาใช้ในสถานการณ์ ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว และเกิดความสนุกสนาน เป็นขั้นที่เน้น ผู้เรียน เป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอย ให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนผิดพลาดอย่าขัดจังหวะ ให้ปล่อยไปก่อนเพื่อให้ ให้นักเรียน รู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอ ผลงาน 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ: ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นให้ความรู้ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล ขึ้นนี้ ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการ ฝึก หากทำระหว่างที่ ผู้เรียนกำลังลองฝึกลองอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครู และแผนการจัดการเรียนรู้ มีทั้งในลักษณะที่กล่าวมานี้และในลักษณะที่เปิด โอกาสให้นักเรียนได้ฝึกอย่างอิสระ 4) ขั้นการนำไปใช้ : ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการ นำเสนอศัพท์ใหม่เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจ ทั้งรูปแบบและความหมาย ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้อง ในการออกเสียง 5) ขั้นสรุป : เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละชั่วโมง เพื่อสรุปสิ่งที่ได้ เรียนแล้ว นอกจากนี้ ในการจัดการเรียนรู้ได้ใช้สื่อประสมที่หลากหลาย เช่น บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค วิดีโอ และแบบฝึกหัด เพื่อให้การเรียนภาษามลายูเกิดปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย และมีความหมายในการใช้ภาษา เกิดการ สื่อสารตามธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับข้อความหรือสารที่ผู้พูดกำลัง จะส่งต่อและทำความเข้าใจ สอดคล้องกับ แนวคิดของ Canale, M. & Swain, M. (1980: 47) ที่ยึดหลัก องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือ โครงสร้าง คือ ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการ สะกดและการออกเสียง 2) ความสามารถด้านสังคม คือ การใช้คำ และโครงสร้างประโยค ได้เหมาะสมตาม บริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น 3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษา เพื่อสื่อความหมาย ด้านการพูดและเขียน คือ ความสามารถ ในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมายในการพูดและเขียน ตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่าง กัน 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย คือ การใช้เทคนิค เพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบ ความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้ การสนทนานั้น ๆ หยุดลง กลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูด นึกไม่ออก เป็นต้น จะเห็นได้

ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุมา จารเครือ และสมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (2561) เรื่อง การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกมสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกม ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.19 และจำนวนนักเรียนที่ผ่าน คิดเป็นร้อยละ 81.48 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภาพิชญ์ ทองเอก และสมร ทวีบุญ (2566: 628-630) เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ สื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 84.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อการเรียนรู้อะไหล่เรียนรูมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีผลต่อความสามารถ ด้านการพูดภาษามลายู ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากคุณลักษณะที่ดีของสื่อประสมและการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จึงช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อะไหล่เรียนรูได้อย่างดี เป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ยังช่วยสร้างความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนมากเป็นพิเศษ และเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สร้างขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างบรรยากาศ การเรียนให้เป็นที่น่าพึงพอใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีขั้นตอนที่น่าสนใจ และมีการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเกิดความสุขกับ กิจกรรมการเรียนรู้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย เหมือนกระบวนการสอนแบบเดิม ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ ตามกระบวนการที่ถูกต้อง ซึ่งครูเป็นผู้คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดแรงจูงใจที่จะเรียน ผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกทั้งการวัดและประเมินผล ใช้แบบประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อติยา วิมลเมือง (2562) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือมีความชื่น ชอบพอใจต่อการที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่ง ที่ปรารถนาให้ กระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน หรือมีความพึงพอใจมากน้อยขึ้นอยู่กับค่านิยม ของแต่ละบุคคลและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ตลอดจนสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งอาจสามารถ ทำให้ระดับความพึงพอใจแตกต่างกันได้ เช่น ความสะดวกสบายที่ได้รับ ความสวยงาม ความเป็นกันเอง ความภูมิใจ การยกย่อง การได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ และความศรัทธา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวพร ศรีระชา และจิระพร ชะโน (2561) เรื่อง การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย

พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบ ชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พร บังวัด และจิระพร ชะโน (2564) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม ที่มีผลต่อความสามารถด้านการพูดภาษามลายู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมไปใช้ครูต้องเตรียมตัวให้พร้อม ใน การศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม รวมทั้งการใช้สื่อประสมในขั้นตอนการจัดกิจกรรม ตาม แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อจัดเตรียมสื่อต่าง ๆ ให้ครบถ้วนก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูผู้สอน ควรนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมไปใช้อย่างจริงจัง มุ่งมั่น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้น
3. ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ควรให้การสนับสนุน ในการ นำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมมาใช้ในการพัฒนาการเรียนภาษา ให้กว้างขวาง ยิ่งขึ้น เพราะวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสม เป็นนวัตกรรม ทางการศึกษาที่สามารถ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับ สื่อประสม กับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้แบบฝึก การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้
2. ควรศึกษาวิจัยการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับสื่อประสมในการจัดการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ ที่จัดการสอนในโรงเรียน
3. ควรขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น โดยประสานงานกับสถานศึกษาในระดับเดียวกันเพื่อประโยชน์ ในการนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เฉลิม ทองนวล. (2557). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ไฮแอ็ดพับลิชชิง.
- ชฎารัตน์ ภูทางนา. (2563). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีสอนแบบ สื่อประสมกับวิธีสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองชลขุ 1 (บูรวิทยาการ). วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- ชำสินาร์ ยาพา และคณะ. (2560). *ทัศนคติต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียนและแนวทางการพัฒนาการสอนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4. 10 มีนาคม 2560, 408-416.
- ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ. (2562). *การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT*. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 6(4), 109-120.
- ณิชา ชินณามัน และคณะ. (2561). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญจากสื่อในชีวิตประจำวัน*. วารสารครุพิบูล, 5(1), 3-7.
- ทิตนา แคมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยงค์ กลั่นฤทธิ์. (2556). *แนวการสอนภาษาอังกฤษในบริบทภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ ส่งเสริมวิชาการ.
- พิมพ์พร บังวัด และ จิระพร ชะโน. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบสื่อประสม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2557). *เทคโนโลยีและสื่อการสอน หน่วยที่ 1 -7*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งฤดี แผลงสร. (2559). *การใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 36(2), 193-195.
- โรงเรียนควนโดนวิทยา. (2562). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนควนโดนวิทยา ฉบับปรับปรุง 2562*. สตูล : โรงเรียนควนโดนวิทยา.

- วทันยา ขำพงษ์ไผ่. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาร่วมกับสื่อประสมอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภาพิชญ์ ทองเอก และสมร ทวีบุญ. (2566). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 10(1), 628-630.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อติยา วิมลเมือง. (2562). ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของงานบุคลากรคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. รายงานการวิจัย. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อรอุมา จารเครือ และสมพงษ์ พันธุ์รัตน์. (2562). การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทุ่งใหญ่รัตนศึกษา. รายงานการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ครั้งที่ 20. 15 มีนาคม 2562, 1751-1759.
- อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท. (2560). การศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยนวัตกรรมการศึกษาขั้นเรียนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อาภรณ์ มณีรัตน์และคณะ (2558). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราวท้องถิ่นจังหวัดสงขลาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ, 17(2), 21.
- Canale, M. & Swain M. (1980). *Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing*. Retrieved December, 2022.
- Chomsky, N. (1995). Language and Nature. *Mind*. 104(413), 1-61.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. (2nd Ed). Oxford: OUP.
- Littlewood, W. (1988). *Communicative Language Teaching*. New York: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers*. London: Prentice Hall.